

Nr 671

Av fru Eriksson i Stockholm m. fl., om läkarutbildning för sjuksköterskor.

(Lika lydande med motion nr 604 i Första kammaren)

En ljusning har skett i sjukvårdens personalsituation. Utbildningen av sjuksköterskor tycks fylla dagens omedelbara behov, och den ökade utbildningskvoten av läkare med en intagning av omkring 900 studenter årligen samt en stor grupp inflyttade utländska läkare väntas motsvara det behov av läkare som nu finns. Trots detta kommer säkerligen 1970-talet att kräva än mer medicinskt utbildad arbetskraft när den öppna vården, företagshälsovården och en modern barn- och ungdomshälsovård kan genomföras generellt.

I en skrivelse till socialdepartementet under den gångna hösten framhöll socialstyrelsens chef att antalet sökande till de medicinska fakulteterna har ökat ännu mer än antalet intagna. En sådan situation orsakar en stor betygskonkurrens mellan sökandena. Självklart gynnar konkurrensen personer med mycket höga betyg, med stor receptiv förmåga och speciella förutsättningar för teoretiska studier framför personer med mer utpräglad praktisk läggning. Begåvningsurvalet skulle kunna tänkas ge till resultat en läkarkår med läggning för forskning och laboratoriearbete men med en svagare inriktning på praktisk patientvård, vilket inte vore helt önskvärt då läkarverksamheten är mycket differentierad. Skilda begåvnings typer och varierande kunskapsbakgrund skulle kunna komma till nytta inom sjukvårdsfältet. Av dessa skäl anser socialstyrelsen det vara av intresse att bredda rekryteringen.

Personal inom sjukvården borde kunna vinna inträde vid läkarhögskolorna. Självklart måste minimikunskaper i vissa naturvetenskapliga ämnen utgöra en grund, men dessa kunskaper skulle kunna inhämtas även genom olika former av kompletterande undervisning. Enligt en modern uppfattning skall inga utbildningsvägar hamna i återvändsgränder, och en utredning bör kunna klarlägga vägarna till en utvidgad utbildning för sjuksköterskor och annan sjukvårdspersonal.

En sådan väg skisserades i motioner till 1969 års riksdag, som avvisade dem. Då åsyftades utbildning till s. k. läkarterapeuter, en utbildning som i mycket motsvarade läkarutbildningen i många öststater. En direkt högre vårdutbildningslinje vid universiteten i likhet med vad som finns i USA och England har vid olika tillfällen framförts även av svenska sjuksköterskor. En tredje linje för högre utbildning skulle vara den av socialstyrelsen skisse-

rade läkarutbildningen med i viss mån begränsad kompetens, ett *den långa vägens alternativ till läkarbanan*.

Genom ett sådant alternativ skulle för övrigt även den sneda könsfördelning som nu finns inom sjukvårdsyrkena kunna utjämnas. I dag domineras fortfarande läkaryrket av män, cirka 77 procent av läkarna är män, och övrig vårdpersonal är nästan hundra procentigt kvinnlig.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en utredning av möjligheter för sjuksköterskor/sjukskötare och annan vårdpersonal att vinna tillträde till läkarutbildningen vid sidan om nuvarande antagningsförfarande och att samtidigt möjligheterna undersöks för inrättandet av en hälso- och sjukvårdslinje vid något av våra universitet för forskning i praktiskt vårdarbete.

Stockholm den 28 januari 1970

Nancy Eriksson (s)
i Stockholm

Frida Berglund (s)

Anita Gradin (s)

Gunbjörg Thunvall (s)
